

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר		
האשה שנדרה בניזיר ונטמאת, ואח"כ הפר לה בעלה - מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף										⚡	◇	ת"ש:	כב:
ואי ס"ד בעל מיגזו גיזו, תייתי נמי עולת העוף										⚡			כב:
ואלא מאי? מיעקר עקר, חטאת העוף נמי לא תייתי?										⚡	◇		כב:
הכי נמי, והא מני? ר' אלעזר הקפר היא										!			כב:
מה ת"ל: (במדבר ו) מאשר חטא על הנפש? וכי באיזו נפש חטא זה? אלא מפני שציער עצמו מן היין נקרא חוטא, והלא דברים ק"ו: ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה.										!	◇	דתניא: ר"א הקפר בריבוי:	כב:
האשה שנדרה בניזיר, ושמה חבירתה ואמרה ואני, ובא בעלה של ראשונה והפר לה - היא מותרת וחבירתה אסורה										!	◇	ת"ש, דתניא בהדיא:	כב:
שמע מינה: בעל מיגזו גיזו.										!			כב:
אם אמרה לה הריני כמותיך - שתיקה מותרת.										■	◇	רבי שמעון:	כב:
האי היינו דרמי בר חמא										⚡	◇	מר זוטרא בריה דרב מרי:	כב:
הרי עלי כבשר זבח שלמים, מהו? כי מתפיס איניש בעיקרא מתפיס, או דלמא בצננא מתפיס.										⚡	◇	דבעי רמי בר חמא:	כב:
מי דמי? התם כיון דאמר הרי עלי כבשר זבח שלמים, אע"ג דלאחר שנורק דמו מצי אכיל ליה בחוץ - מיקדש קדיש, אבל הכא אי ס"ד בצננא קא מתפיס, הא הפר לה בעלה.										⚡	◇		כב:
היינו דרמי בר חמא ודאי.										!	◇	איכא דאמרי:	כב:
אמרה לה הריני ניזרה בעיקביך, מהו? הריני בעיקביך בכולא מילתא ושריא, או דלמא כמיקמי דליפר לה בעלה ואסירא?										⚡	◇		כב:
האשה שנדרה בניזיר, ושמע בעלה ואמר ואני - אינו יכול להפר										⚡	◇	ת"ש:	כב:
ואי סלקא דעתך כי אמר לה הריני בעיקביך בעיקרא קא מתפיס, ליפר לה לדידה ולוקים דידיה										⚡			כב:
אלא לאו ש"מ בכולא דמילתא מתפיס, והלכך הוא דלא מצי מיפר, הא אשה דאמרה הריני בעיקביך - היא נמי מותרת.										⚡	◇		כב:
לא, לעולם בעיקרא מתפיס, והכא כיון דאמר לה ואני כאומר קיים ליכי דמי, ואי מתשיל אהקמתו - מצי מיפר, ואי לא - לא.										!	◇		כב:
הריני ניזיר ואת, ואמרה אמן - מיפר את שלה ושלך קיים.										■	<		כב:
ניזיר ואת, ואמרה אמן - שניהם אסורין, ואם לאו - שניהם מותרין, מפני שתלה נדרו בנדרה										⚡	◇	ורמינהו:	כב:
תני: מיפר את שלה ושלך קיים.										!	◇	רב יהודה:	כב:
אפי' תימא כדקתני, ברייתא - כגון דקאמר לה הריני ניזיר ואת, דקא תלי נדרו בנדרה, ומתניתין - כגון דאמר לה הריני ניזיר ואת מאי, משום הכי מיפר את שלה ושלך קיים.										!	◇	אביי:	כב:
האשה שנדרה בניזיר, והיתה שותה ביין ומטמאה למתים - ה"ו סופגת את הארבעים.										■			כג.
הפר לה בעלה, והיא לא ידעה שהפר לה בעלה, והיתה שותה ביין ומטמאה למתים - אינה סופגת את הארבעים										■			כג.
אם אינה סופגת את הארבעים תספוג מכת מרדות.										■	◇	רבי יהודה:	כג.
(במדבר ל) אישה הפרם וה' יסלח לה - באשה שהפר לה בעלה והיא לא ידעה הכתוב מדבר, שהיא צריכה כפרה וסליחה.										■	◇	ת"ר:	כג.
וכשהיה מגיע ר"ע אצל פסוק זה היה בוכה, ומה מי שנתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה - טעון כפרה וסליחה, המתכוון - לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - על אחת כמה וכמה										○	◇	[רבי עקיבא]	כג.
כיוצא בדבר אתה אומר: (ויקרא ה) ולא ידע ואשם ונשא עונו - ומה מי שנתכוון לעלות בידו בשר טלה ועלה בידו בשר חזיר, כגון חתיכה ספק של שומן ספק של חלב, אמר קרא ונשא עונו, מי שנתכוון לעלות בידו בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - עאכ"ן										■	◇		כג.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מזבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
איסי בן יהודה :										◇	כג.
וכל הני למה לי?									⚡		כג.
צריכין, דאי תנא גבי אשה, התם הוא דבעיא כפרה וסליחה, משום דמעיקרא לאיסורא איכוון, אבל חתיכה ספק של חלב ספק של שומן, דלהיתרא איכוין - לא בעי כפרה וסליחה ואי איתמר הדא, דאיכא איסורא, אבל אשה דהפר לה בעלה, דהתירא - לא תיבעי כפרה וסליחה ואי איתמר הני תרתי, הוה אמנא הני תרתי הוא דסגי להון בכפרה וסליחה, דלא איקבע איסורא, אבל שתי חתיכות אחת של חלב ואחת של שומן, דאיקבע איסורא - לא סגי ליה בכפרה וסליחה, קמ"ל דלא שגא.										◇	כג.
רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										◇	כג.
האי רשע קרית ליה? נהי דלא קא עביד מצוה מן המובחר, פסח מיהא קא עביד										⚡	כג.
[ריש לקיש]										◇	כג.
מי דמי? אנו קאמרינן חדא דרך, הכא שני דרכים										⚡	כג.
אלא, משל ללוט ושתי בנותיו עמו, הן שנתכוונו לשם מצוה - וצדיקים ילכו בהם, הוא שנתכוין לשם עבירה - ופושעים יכשלו בהם.										◇	כג.
ודלמא הוא נמי לשום מצוה איכווין										⚡	כג.
כל הפסוק הזה על שם עבירה נאמר: (בראשית יג) וישא לוט										◇	כג.
(בראשית לט) ותשא אשת אדוניו את עיניה										■	כג.
את עיניו										■	כג.
(שופטים יד) כי היא ישרה בעיני										■	כג.
וירא										■	כג.
(בראשית לד) וירא אותה שכם בן חמור										■	כג.
את כל ככר הירדן										■	כג.
(משלי ו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם										■	כג.
כי כלה משקה										■	כג.
(הושע ב) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושיקויי.										■	כג.
והא מינס אניס										⚡	כג.
למה נקוד על וי"ו (בראשית יט) ובקומה של בכירה? לומר, שבשכבה לא ידע, אבל בקומה ידע.										◇	כג.
ומאי הוה ליה למיעבד? מאי דהוה הוה										⚡	כג.
נפקא מינה, דלפניא אחרינא לא איבעי למישתי חמרא.										◇	כג.
מאי דכתיב: (משלי יח) אה נפשע מקרית עוז ומדינים כבריח ארמון? אה נפשע מקרית עוז - זה לוט שפירש מאברהם, ומדינים כבריח ארמון - שהטיל מדינים כבריחין וארמון: (דברים כג) לא יבא עמוני ומאבי בקהל ה'!										◇	כג.
מאי דכתיב: (משלי יח) לתאוה יבקש נפרד ובכל תושיה יתגלע? לתאוה יבקש נפרד - זה לוט, ובכל תושיה יתגלע - שנתגלה קלונו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות										◇	כג.
עמוני ומאבי אסורין, ואיסורן איסור עולם.										■	כג.
תמר זינתה, זמרי זינה, תמר זינתה - יצאו ממנה מלכים ונביאים, זמרי זינה - נפלו עליו כמה רבבות מישראל.										◇	כג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											מאן דאמר	
גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה.	ר"נ בר יצחק:											◇	כג
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן	והאמר רב יהודה אמר רב:											◇	כג
אלא אימא: כמצוה שלא לשמה, דכתיב: (שופטים ה) תבורך מנשים יעל אשת חבר הקני מנשים באהל תבורך, מאן נשים שבאהל? שרה, רבקה, רחל ולאה.												◇	כג
שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: (שופטים ה) בין רגליה כרע נפל שכב וגו'.	רבי יוחנן:											◇	כג
הא קא מתהניא מבעילה דיליה												◇	כג
כל טובתן של רשעים אינה אלא רעה אצל צדיקים, שנאמר: (בראשית לא) השמר לך מדבר עם יעקב מטוב ועד רע, בשלמא רע - שפיר, אלא טוב אמאי לא? אלא לאו ש"מ: טובתו רעה היא, ש"מ.	רבי יוחנן:											◇	כג
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן, שבשכר מ"ב קרבנות שהקריב בלק הרשע - זכה ויצאה ממנו רות	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:											◇	כג
רות בת בנו של עגלון מלך מואב היתה.	וא"ר יוסי בר' חנינא:											◇	כג
מנין שאין הקב"ה מקפח אפי' שכר שיחה נאה? דאילו בכירה דקרייתיה מואב, א"ל רחמנא: (דברים ב) אל תצר את מואב ואל תתגר במ מלחמה, מלחמה הוא דלא אבל צעורי צערינו, ואילו צעירה דקרייתיה בן עמי, אמר ליה: (דברים ב) אל תצורם ואל תתגר במ, אפילו צעורי לא תצערינו כלל.	רב חייא בר אבא א"ר יוחנן:											◇	כג
לעולם יקדים אדם לדבר מצוה, שבשכר לילה אחת שקדמתה בכירה לצעירה - זכתה וקדמה ארבעה דורות בישראל למלכות.	רב חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרחה:											◇	כג
האשה שנדרה בניזיר והפרישה את בהמתה, ואח"כ היפר לה בעלה, אם שלו היתה הבהמה - תצא ותרעה בעדר, ואם שלה היתה הבהמה - החטאת תמות, ועולה תקרב עולה, שלמים תקרב שלמים, ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם.												◇	כד
היו לה מעות סתומין - יפלו לנדבה												◇	כד
מעות מפורשין, דמי חטאת - ילכו לים המלח, לא נהנין ולא מועלין בהן, דמי עולה - יביאו עולה ומועלין בהן, דמי שלמים - יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד ואין טעונין לחם.												◇	כד
מאן תנא דבעל לא משתעבד לה?												◇	כד
רבנן היא, דאי ס"ד רבי יהודה היא, אמאי תצא ותרעה בעדר? הא משתעבד לה	רב חסדא:											◇	כד
אדם מביא קרבן עשיר על אשתו, וכן כל קרבנותיה שהיא חייבת, שכך כתב לה: כל אחריות דאית לך עלי מן קדמת דנא.	דתניא, ר' יהודה:											◇	כד
אפי' תימא ר' יהודה, כי משעבד לה - במילתא דצריכא לה, במילתא דלא צריכא לה - לא.	רבא:											◇	כד
מאן תנא?	איכא דאמרי:											◇	כד
רבי יהודה היא, וכי משעבד לה - במילתא דצריכא לה, במילתא דלא צריכא לה - לא, דאי רבנן, לא משעבד לה כלל.	רב חסדא:											◇	כד
אלא היכי דמי דמשעבד לה?												◇	כד
כגון דאקנייה לה, וכיון דאקני לה הוה דנפשה.												◇	כד
אפי' תימא רבנן, כי מקני לה - נמי במילתא דצריכא לה, במילתא דלא צריכא לה - לא מקני לה.	רבא:											◇	כד
אם שלה היתה בהמתה - חטאת תמות ועולה תקרב.												◇	כד
היא מנא לה?												◇	כד
מה שקנתה אשה קנה בעלה	האמרת:											◇	כד
שקמצתה מעיסתה.	רב פפא:											◇	כד
איבעית אימא: דאקני לה אחר, ואמר לה ע"מ שאין לבעליך רשות בהן.												◇	כד
העולה תקרב עולה, והשלמים תקרב כו'.												◇	כד
לא תיתב על כרעיך עד דאמרת לי הדא מילתא	שמואל לאבוה בר איהי:											◇	כד

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

נזיר-מי שאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלו הן ארבעה אילים שאינן טעונין לחם: שלו, ושלח, ושלאחר המיתה, ושלאחר כפרה	[אבוה בר איהי]											כד:
שלה												כד:
הא דאמרן												כד:
שלו												כד:
האיש מדיר את בנו בניזיר ואין האשה מדרת את בנה בניזיר, גילח או שגילחוהו קרובים, מיחה או שמיחוהו קרובים, היו לו מעות סתומין - יפלו לנדבה, מעות מפורשין, דמי חטאת - ילכו לים המלח, דמי עולה - יביאו עולה ומועלין בהן, דמי שלמים - יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם	דתנן:											כד:
שלאחר מיתה מנלן?												כד:
המפריש מעות לנזירותו - לא נהנין ולא מועלין בהן, מפני שהן ראויין להביא בכולן שלמים, מת והיו לו מעות סתומים - יפלו לנדבה, מעות מפורשין, דמי חטאת - יוליד לים המלח לא נהנין ולא מועלין, דמי עולה - יביאו עולה ומועלין בהן, דמי שלמים - יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם	דתניא:											כד:
שלאחר כפרה												כד:
סברא הוא, שלאחר המיתה מאי טעם? דלא חזיא לכפרה, שלאחר כפרה נמי הא לא חזיא לכפרה.												כד:
ותו ליכא?												כד:
ושאר כל שלמי נזיר ששחטן שלא כמצותן - כשרים, ולא עולין לבעלים לשום חובה, ונאכלין ליום אחד, ואינן טעונין לא לחם ולא זרוע	והאיכא:											כד:
כמצותן קא חשיב, שלא כמצותן לא קא חשיב.												כד:
מת והיו לו מעות סתומים - יפלו לנדבה												כד:
והלא דמי חטאת מעורבין בהן												כה:
הלכה היא בניזיר	רבי יוחנן:											כה:
(ויקרא כב) לכל נדרים ולכל נדבותם - התורה אמרה: מותר נדר יהא לנדבה.	ריש לקיש:											כה:
בשלמא לר' יוחנן, דאמר הלכה היא בניזיר, אמטו להכי סתומין אין, מפורשין לא, אלא לר' ל, לכל נדרים ולכל נדבותם, מאי איריא סתומין? אפ' מפורשין												כה:
מפורשין לא מצית אמרת, כבר פסקה תנא דבי ר' ישמעאל:	רבא:											כה:
(דברים יב) רק קדשיך אשר יהיו לך ונדרים - בולדי קדשים ובתמורתם הכתוב מדבר, מה תקנתן? (דברים יב) תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה' יכול יעלם לבית הבחירה, וימנע מהם מים ומזון בשביל שימותו? ת"ל: (דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם, לומר לך: כדרך שאתה נוהג בעולה נוהג בתמורתה, כדרך שאתה נוהג בשלמים נוהג בולדיהם יכול אף וליד חטאת ותמורת אשם כן? ת"ל: רק, דברי ר' ישמעאל	[תנא דבי ר' ישמעאל]											כה:
אינו צריך, הרי הוא אומר: אשם הוא, בהוייתו יהא.	רבי עקיבא:											כה:
יכול יעלם לבית הבחירה, וימנע מהם מים ומזון בשביל שימותו? ת"ל: ועשית עולותיך.	קתני:											כה:
אמאי? הא וליד חטאת הוא דגמירין בה מיתה												כה:
אי לאו קרא, ה"א וליד חטאת בכל מקום, וולדי קדשים בבית הבחירה, קמ"ל דלא.												כה:
יכול אף וליד חטאת ותמורת אשם כן? ת"ל: רק.	קתני:											כה:
למה לי קרא? הילכתא גמירי לה: וליד חטאת למיתה אזיל												כה:
הכי נמי, וקרא לאשם הוא דאתא.												כה:
אשם נמי הילכתא גמירי לה: כל שאילו בחטאת מתה באשם רועה												כה:
אלא, אי מהילכתא, הוה אמינא הילכתא, ואי אקריביה לא ליחייב עליה ולא כלום, קמ"ל קרא, דאי מקריב ליה קאים עליה בעשה.												כה:
אינו צריך, הרי הוא אומר: אשם הוא, בהוייתו יהא.	רבי עקיבא:											כה:

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת של פסיקה story-מעשה	statement-מימרא ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-מי שאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למה לי קרא? גמרא גמירין לה: כל שבחטאת מתה באשם רועה												כה:
הכי נמי, וכי אתא קרא לדרב												כה:
אשם שניתק לרעייה ושחטו לשם עולה כשר	דאמר רב הונא אמר רב:											כה:
טעמא דניתק, הא לא ניתק לא, דאמר קרא: הוא, בהוייתו יהא.												כה:
הלכה היא בניזיר.	אמר מר:											כה: <
ותו ליכא?												כה:
ושאר חייבי קנין שבתורה שהפרישו מעות לקניניהם, רצה להביא בהן חטאת בהמה - יביא, עולת בהמה - יביא, מת והיו לו מעות סתומין - יפלו לנדבה	והתניא:											כה:
תנא נזיר וחייבי קנין דדמו ליה.												כו:
ולאפוקי מהא דתניא:												כו:
מי שהיה מחוייב חטאת ואמר הרי עלי עולה, והפריש מעות ואמר הרי אלו לחובתי, רצה להביא בהן חטאת בהמה - לא יביא, עולת בהמה - לא יביא, מת והיו לו מעות סתומים - ילכו לים המלח.	[תניא]											כו:
הא דאמרת מפורשין לא, לא תימא דאמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי ואלו לשלמי, אלא אפי' אמר אלו לחטאתי ולעולתי ולשלמי - מפורשין הן.	רב אשי:											כו:
לא תימא עד דאמר אלו לחטאתי ולעולתי ולשלמי, אלא אפילו אמר אלו לחובתי - הרי הן כמפורשין.	איכא דאמרי, אמר רב אשי:											כו:
הא דאמרן מעות סתומין יפלו לנדבה, אם נפלה דמי חטאת מביניהן - הרי הן כמפורשין.	רבא:											כו:
תניא כוותיה דרבא:												כו:
אלו לחטאתי והשאר - לשאר נזירותי - דמי חטאת ילכו לים המלח, והשאר יביא חציו לעולה וחציו לשלמים, ומועלין ככולן ואין מועלין במקצתן	[תניא]											כו:
אלו לעולתי והשאר לשאר נזירותי - דמי עולה יביאו עולה, ומועלין בהן, והשאר יפלו לנדבה, ומועלין בהן.												כו:
לא שנו אלא מעות, אבל בהמה - הרי היא כמפורשת.	רב הונא אמר רב:											כו:
הא דאמרי בהמה הרי היא כמפורשת, לא שנו אלא תמימה, אבל בעלת מום - הרי היא כסתומה, אבל נסכא לא	רב נחמן:											כו:
אפי' נסכא, אבל סואר של קורות לא.	ר"נ בר יצחק:											כו:
מאי טעמיהו דרבנן דאמרי: מעות - ולא בהמה ולא נסכא, מעות - ולא סוורא? אלא מעתה, מעות - ולא עופות	רבי שימי בר אשי לרב פפא:											כו:
וכי תימא ה"נ												כו:
אין הקנין מתפרשות אלא אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן	אלא הא דאמר רב חסדא:											כו:
אמאי? הא מעות גמירין לה												כו:
ולטיעמך	אמר ליה: [רב פפא]											כו:
הביא שלש בהמות ולא פירש, הראויה לחטאת תקרב חטאת, לעולה - תקרב עולה, לשלמים - תקרב שלמים	הא דתנו, רשב"ג:											כו:
אמאי? הא אמרת בהמה לאו כמפורשת דמיא												כו:
התם (ויקרא יב) ולקח (ויקרא טו) ועשה אמר רחמנא, אי בלקיחת בעלים אי בעשיית כהן, הכא נמי מי מצית אמרת הדין דחטאת תקרב עולה? הכא נקבה, הכא זכר.	אמר ליה: [רבי שימי בר אשי]											כו:
ומי אמרינן בהמה בעלת מום כסתומה דמיא?	מתיב רב המנונא:											כו:

מירא-statement ■
קושיא-challenge ♪
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

◆ **חולקים-disputants**
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
 O **מעשה-story**

מקרא-key:

Talmud Navigator

מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נזיר-מי שאמר	מירא											
כיצד אמרו האיש מגלה על נזירות אביו? בזמן שהיה אביו נזיר והפריש אביו מעות לנזירותו ומת, ואמר הריני נזיר ע"מ שאגלה על מעות אבא, [אבל אם היה הוא ואביו נזירים והפריש אביו] מעות סתומות - יפלו לנדבה, היתה לו בהמה מופרשת - חטאת תמות, עולה תקרב עולה, ושלמים יקרבו שלמים מאי לאו אפי' בעלת מום	ת"ש:											כז:
לא, תמימה.												כז:
אבל בעלת מום כסתומה דמיא, מאי איריא מעות? לימא: היתה לו בהמה בעלת מום - יפלו לנדבה, הכי נמי, בעלת מום למאי קדישא? לדמי, דמי היינו מעות.												כז:
(ויקרא ד) קרבנו - בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבן אביו יכול לא יצא בקרבנו של אביו שהפריש מן הקלה על החמורה או מן החמורה על הקלה, אבל יוצא בקרבן שהפריש אביו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה? ת"ל: (ויקרא ד) קרבנו קרבנו, בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבנו של אביו. יכול לא יצא בקרבן אביו, בבהמה שהפריש אפי' מן הקלה על הקלה מן החמורה על החמורה, שהרי אין אדם מגלה על בהמת אביו בנזירות, אבל יוצא במעות שהפריש אביו אפי' מן החמורה על הקלה או מן הקלה על החמורה, שהרי אדם מגלה על מעות אביו בנזירות בזמן שהן סתומין ולא בזמן שהן מפורשין? ת"ל: (ויקרא ד) קרבנו, בקרבנו הוא יוצא, ואינו יוצא בקרבן אביו.	מתיב רבא:											כז:
יכול לא יצא במעות שהפריש אפי' מן הקלה על הקלה מן החמורה על החמורה, אבל יוצא בקרבן שהפריש לעצמו מן הקלה על החמורה מן החמורה על הקלה? ת"ל: (ויקרא ד) קרבנו על חטאתו, עד שיהא קרבנו לשום חטא.												כח:
יכול לא יצא בבהמה שהפריש לעצמו מן הקלה על הקלה או מן החמורה על החמורה, אפי' מן הקלה על החמורה או מן החמורה על הקלה, שכן אם הפריש בהמה על החלב והביא על הדם או על הדם והביא על החלב - שהרי לא מעל ולא כיפר, אבל יוצא במעות שהפריש לעצמו מן הקלה לקלה ומן החמורה לחמורה, מן החמורה לקלה ומן הקלה לחמורה, שכן אם הפריש לעצמו מעות מן החלב והביא על הדם, על הדם והביא על החלב - שהרי מעל וכיפר? ת"ל: על חטאתו, עד שיהא קרבנו לשם חטא.												כח:
קתני מיהת בהמה, מאי לאו אפי' בעלת מום												כח:
לא, תמימה.												כח:
אבל בעלת מום מאי? כסתומה דמיא, מאי איריא דקתני מעות שהפריש אביו? ליתני בעלת מום												כח:
הכי נמי, דלמאי חזיא? לדמי, דמי היינו מעות.												כח:
נזרק עליה אחד מן הדמים - אינו יכול להפר	[ת"ק]											כח:
אפילו נשחטה עליה אחת מכל הבהמות - אינו יכול להפר.	רבי עקיבא:											כח:
בד"א - בתגלחת הטהרה, אבל בתגלחת הטומאה יפר, שהוא יכול לומר אי אפשי באשה מנוולת	[ת"ק]											כח:
אף בתגלחת הטהרה - יפר, שהוא יכול לומר אי אפשי באשה מגלחת.	רבי מאיר:											כח:
מתני' דלא כר' אליעזר, דאי ר"א												כח:
תגלחת מעכבת	האמר: [רבי אליעזר]											כח:
וכיון דלא גילחה אסירה בחמרא, וכיון דאית לה ניוול מצי מיפר												כח:
כיון דאיזדריק עליה דם - לאלתר שריא בחמרא, והא לית לה ניוול	תנא דידן סבר:											כח:
אפי' אישתחית בהמה אינו יכול להפר, משום הפסד קדשים.	רבי עקיבא סבר:											כח:
ואמאי? לזרוק דמן שלא לשמן ויתיר בשר באכילה	מתקיף לה רבי זירא:											כח:
כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן, או ששחטן לפני זמן או לאחר זמן - הדם יזרק והבשר יאכל, ואם היתה שבת - לא יזרק, ואם זרק - הורצה להקטיר אימורין לערב	מי לא תניא:											כח:
אי דשחט עולה או שלמים ה"נ, אלא הכא במאי עסקינן - כגון ששחט חטאת ברישא	אמרי:											כח:
אם גילה על אחת משלשתן - יצא.	כדתנן:											כח:
בד"א - בתגלחת טהרה, אבל בתגלחת טומאה - יפר,	[ת"ק]											כח:
אפי' בתגלחת טהרה יפר, מפני שיכול לומר אי אפשי באשה מגלחת.	רבי מאיר:											כח:

disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-מי שאמר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא															
ות"ק?												⋄			כח:
אפשר בפאה נכרית.	אמר לך: [ת"ק]											!	⋄		כח:
בפאה נכרית, אידי דזוהמא לא ניחא ליה.	רבי מאיר סבר:											⋄			כח: